

4.2. Flytning af personalenormeringen

Med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås indsat en ny bestemmelse i lov om folkekirken økonomi § 5, stk. 5, sådan, at det på budgetsamrådet kan besluttes, at personalenormeringen flyttes fra menighedsrådet til provstiudvalget, jf. også lovforslagets § 7, nr. 1, hvorved der indsættes et nyt 2. pkt. i § 22, stk. 1, i lov om ansættelse i stillinger i folkekirken m.v. Beslutningen skal træffes med kvalificeret flertal på 2/3 af de vægtede menighedsrådsstemmer, jf. lov om folkekirken økonomi § 5, stk. 7, 1. pkt., som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 2.

Herved kan personalenormeringen fastlægges som led i budgetprocessen. Forslaget er i overensstemmelse med forslaget fra strukturarbejdsgruppen. Budgetsamrådet vil i den forbindelse kunne fastlægge retningslinier for personalenormeringen i provstiet med henblik på at sikre, at forskelle mellem sognenes vilkår er sagligt begrundet, jf. lov om folkekirken økonomi § 5, stk. 5, 1. pkt., som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 2.

Beslutningen er bindende for menighedsrådenes funktionsperiode, jf. lov om folkekirken økonomi § 5, stk. 5, 2. pkt., som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 2.

For at sikre den nødvendige åbenhed om personalenormeringen og dermed provstiudvalgets muligheder for at prioritere driftsbevillingerne foreslås det, at menighedsrådene i alle tilfælde skal aflevere en oversigt over ansat personale og dets normering sammen med budgetforslaget. Der henvises til den foreslåede nye bestemmelse i lov om folkekirken økonomi § 4, stk. 2, 2. pkt., som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 2.

5. Provstesynet

5.1. Provstens deltagelse

I forbindelse med indførelsen af lov om syn over kirker, præstegårde m.v. i 1861 blev det understreget, at kirkesynet skulle »våge over«, at gudstjenesten ikke led ved mangler i kirkens tilstand eller ved mangler i det tilbehør, som var nødvendigt til gudstjenesten. Synet skulle også sørge for, at kirkens indre levede op til »fordringen om orden og sømmelighed og sådan bekvemmelighed, som er fornøden til uforstyrret andagt«. Hensynene er videreført i den nugældende lov om folkekirken kirkebygninger og kirkegårde, hvor det i § 1, nr. 2, fremgår, at loven bl.a. har til formål at virke til, at folkekirken kirkebygninger danner den bedst mulige ramme om menighedens gudstjenester, de kirkelige handlinger og andre kirkelige aktiviteter.

Det er således det gejstlige tilsyn, der betones ved provstens deltagelse i de periodevise syn, mens den bygningskyndiges deltagelse skal sikre, at de verdslige rammer for det kirkelige liv er i forsvarlig stand. Hertil kommer, at provsten gennem sin deltagelse i synet udgør et væsentligt bindeled mellem menighedsråd og provstiudvalg.

Problemstillingen, der lå til grund for lovgivningen i 1861, kan ikke siges at være aktuel i dag. Menighedsrådene er selv i stand til at sikre, at gudstjenesten ikke lider som følge af mangler ved bygning eller udstyr.

Samtidig er det liturgisk begrundede tilsyn med kirkerummet og med kirkegård og kapel på flere måder allerede varetaget. Dels har sognepræsten – ligesom menighedsrådets valgte medlemmer – pligt til at deltage i det årlige syn og her gøre sine synspunkter gældende, dels har sognepræsten i kraft af sit embede et liturgisk tilsyn med kirken og med kirkegård og kapel. Hvis sognepræsten finder, at gudstjenesten eller de kirkelige handlinger lider ved mangler ved bygningen eller udstyr, har præsten dels mulighed for at gøre dette synspunkt gældende ved de årlige syn. Endvidere har præsten mulighed for i løbet af året at bede menighedsrådet tage stilling til spørgsmålet. Præsten har som medlem af rådet krav på at få sager sat på dagsordenen, ligesom præsten har ret til at få menighedsrådet indkaldt til ekstraordinære menighedsrådsmøder. Hvis menighedsrådet afviser at foretage sig noget, vil præsten have pligt til at indberette forholdet til provsten som præstens nærmeste tilsynsmyndighed.

Når der fortsat bør være et eksternt periodisk tilsyn med kirkebygningen og kirkegården, hænger det sammen med, at der med synet dels skabes det fornødne grundlag for provstiudvalgets prioritering af anlægsbevillingerne, dels at kirkebygningen og kirkegården er en fælles arv for folkekirken.

46 hørings svar - 2 biskopper /stiftsøvrigheder, Landsforeningen af Menighedsråd, Danmarks Provsteforening, Den danske Præsteforening, DOKS, Danmarks Kordegneforening, rektor for TPC, Finansministeriet, Kirkefondet, 3 provstiudvalg, 32 menighedsråd og 1 privat - støtter forslaget om ændring af det periodiske syn.

Det bemærkes i den forbindelse, at forslaget om at fritage provsten for selv at deltage i provstesynet deles af en række af de provstiudvalg, der afgav hørings svar til det af strukturarbejdsgruppen offentliggjorte debatoplæg.

I alt 34 hørings svar - 6 biskopper/stiftsøvrigheder, Foreningen af Danske Kirkegårdsledere, Kirkeligt Samfund, 18 provstiudvalg, 7 menighedsråd og 1 privat - har forholdt sig negativt til forslaget. Disse peger